

עין משפט
נר מצוה

נז:

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) [לקמן ע"א:] (ב) [ע"ל
ט:] (ג) [מספ"ק ע"ג] (ד) [ע"ג
ע"ג] (ה) [מספ"ק ע"ג] (ו) [מספ"ק
ע"ג] (ז) [מספ"ק ע"ג] (ח) [מספ"ק
ע"ג] (ט) [מספ"ק ע"ג] (י) [מספ"ק
ע"ג] (יא) [מספ"ק ע"ג] (יב) [מספ"ק
ע"ג] (יג) [מספ"ק ע"ג] (יד) [מספ"ק
ע"ג] (טו) [מספ"ק ע"ג] (טז) [מספ"ק
ע"ג] (יז) [מספ"ק ע"ג] (יח) [מספ"ק
ע"ג] (יט) [מספ"ק ע"ג] (כ) [מספ"ק
ע"ג] (כא) [מספ"ק ע"ג] (כב) [מספ"ק
ע"ג] (כג) [מספ"ק ע"ג] (כד) [מספ"ק
ע"ג] (כה) [מספ"ק ע"ג] (כו) [מספ"ק
ע"ג] (כז) [מספ"ק ע"ג] (כח) [מספ"ק
ע"ג] (כט) [מספ"ק ע"ג] (ל) [מספ"ק
ע"ג]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דלדידהו
וסי' על כהן כיון
דקטוליה:

הגהות הגר"א

[א] נ"ס הרבה עריות.
נרשום על פני כותב הרבה
עריות וי"ב המצויים לא
נרשם לה ומפרש דגם המצויים
כ"ל כ"מ ואין מסיפין רק
אחותו ומחזיק כשפסול דקרא
וגם אמה וגי' ולא כמחזיק
דלקמן ומכאן שש עריות
לכ"י וכ"מ וי"ב המצויים
[ב] וי"ב רבינו כו"ד סי'
דכ"ט ע"ק ג':

הגהות מהר"ב

[א] רש"י ד"ה על פני עברה
המאורסה נידון כסקילה
כשרא. מ"ן ה"ק ודמיו'
מדיד ולי כניעה דידהו
וי"ב כ"ל:

נהרג עליו. היינו כיוצא בו דשפיכות דמים דהוי קרוב להמיר ואינו מותר כותי כותי וכותי ישראל חייב וכן ישראל ישראל אכל ישראל כותי פטור ואלינה דרבי יונתן אכל כרנן פליגי עליה ואמרי הימר גמור הוא וליכא כיוצא בו: מפי איש. על ידי דיין איש או עד איש: אף על העוברין. ככה את האשה וילאו ילידה נהרג עליהן וישראל עד שלא לאיר העולם דמתן במס' [גדה] [דף מד.] מיעוק בן יוס אחד ההורגו חייב היכא דקיס ליה בגויה שכלו לו חדשיו ואינו נפל: מיד כל חיס. מיד כל דבר חי: שופך דם האדם באדם. שמתוך האדם דמו ישפך: זה חנק. דאין דמו יוצא לחוץ: ואשה. גת נח לא מפקדה על הדין: כיתו. היינו נשים: מה תלמוד לומר איש איש. אל כל שאר בשרו וגו': בעריות וידן. באשת איש ישראל: למאי הלכתא. דדון בני ישראל: שלריך עדה ועדים והמאורסה. ישראל: מנרע גרע. זה הנא על אשת ישראל מהנא לא אשת כותי שנהרג בעד אחד ובנידון אחד ושלא כהתראה. מנרע גרע לשון קולא והמאורסה אלא נלרעה. האי דקמני נידון בני ישראל: אלא. שנה על נערה המאורסה ישראלית: דלידו לים לכו. מיתה נערה המאורסה אלא כנעולה בעל וגבי ישראל נהרג מריבוא דליש איש על כהן (א) האי דקטוליה משום דאמריה באיש איש כשלא ולגביהו לאו אשת איש דמחייב קטלה דידהו אלא נידון כסקילה אכל אין לריך עדה ועדים והמאורסה דלא גרע מעריות דידהו: אכל. נא על אשת איש ישראל בניגא דידהו דיינין ליה בתמיה: נא על נערה המאורסה נידון כסקילה. כשלא (א) דהא בניגא דידהו סייף הוא דכל מיתת בן נח אינו אלא סייף (ב) לרבנן דפליגי אהנה דבי מנשה: נכנסה לחופה ולא נבעלה. בני ישראל חנק הוא כשאר אשת איש דגבי סקילה כתיב נערה בתולה מאורסה וגו' (ד) ודרשין (כמונת דף מה.) בתולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה ומאי נשואה אלימא נשואה ונבעלה מבתולה ולא בעולה נפקא אלא שנכנסה לחופה ולא נבעלה ומעטה קרא מסקילה וישנה בחנק דהכל היו בכלל נואף ונאשפת ואלה ארוסה לידון בעולה וזו שלא יאלה עמדה ככלה: בעולה בעל יש להם. דכתיב (בהש"ס כ) והיא בעולה בעל ולא כתיב והיא אשת איש אלא מה הנך מת משום בעילתו של בעל ולא מפני קדושין וחופסו: סניא כוופיה דרבי יוחנן. דאמר נא על עריות ישראל דקמני נידון בני ישראל לא מתוקמא אלא נכנסה לחופה או נערה המאורסה וכי דלדידהו לית לה: אין כ"ד על ישראל מסיפין עליה. כגון חייבי כריתות אחותו ואחות אביו ואחות אמו ואשת אחיו ואשת אחי אביו ואחות אשתו: אין בן נח מוזהר עליה. דמפרש לקמן [נח.] דר' מאיר אליבא דר"ע אמרה דנפקי ליה עריות כבני נח מעל בן יעזב איש וגו' והוא חייבי מיתות

האורסה המאורסה דלדידהו לית לה. (דף טו:) וס' אותו היום עבר אותו הרשע חמש עבירות נא על נערה המאורסה אע"ג דלא נטוו דבר מכווער הוא דקחשיב נמי וס' את הנכורה אע"פ שלא החזירה על כך ואשמתן נמי שפיפר הכתוב בגנותו דכבר שפטיה מורה לאסור דאמרי' לקמן [נח:] כותי מותר כנחו ובפ' כהן משוח (הוריות י:) אמרי' לוע ושמי בגומוי הס נמכונו לדבר מלוה דקיס וכו' נס הוא שמתוך לדבר עניה ופושעים יסלו נס: ואי ברנא דידהו סייף הוא. המ"ל דמנא דבי מנשה הוא דלאמר כל מיתה האמורה לבני נח חנק: והכמים אושרים הרבה עריות. פ"ה כגון כל חייבי כריתות דלרבנן איתרבו להו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא אע"ג דלפני (דף טו.) גבי נרעה השם דריש ר"מ איש איש ומשמע דמאן דריש חנף דריש כולוה דמתוך כך מסיק העל על (ט) שבע מות בני נח נהרג הם ממדמכיב דאמר והכא ר"מ אליבא דר' עקיבא דממוקי לה כמתוך מיהו הא דמרבין לעיל נכרי מאיש איש היינו בעריות דין אכל דידהו היינו בעריות דין אכל דידהו מדמכיב לאמר ודריש להו רבנן לכל עריות דידהו אכל לר"מ ס"ל כיון שפירש כבני נח על בן יעזב איש דהיינו חייבי מיתות הן הן העריות שמוהרין עליהן ואין להנרות יומר:

הוא דלאמר כקוף פ"ק דכ"ז (דף טו:) וס' אותו היום עבר אותו הרשע חמש עבירות נא על נערה המאורסה אע"ג דלא נטוו דבר מכווער הוא דקחשיב נמי וס' את הנכורה אע"פ שלא החזירה על כך ואשמתן נמי שפיפר הכתוב בגנותו דכבר שפטיה מורה לאסור דאמרי' לקמן [נח:] כותי מותר כנחו ובפ' כהן משוח (הוריות י:) אמרי' לוע ושמי בגומוי הס נמכונו לדבר מלוה דקיס וכו' נס הוא שמתוך לדבר עניה ופושעים יסלו נס: ואי ברנא דידהו סייף הוא. המ"ל דמנא דבי מנשה הוא דלאמר כל מיתה האמורה לבני נח חנק: והכמים אושרים הרבה עריות. פ"ה כגון כל חייבי כריתות דלרבנן איתרבו להו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא אע"ג דלפני (דף טו.) גבי נרעה השם דריש ר"מ איש איש ומשמע דמאן דריש חנף דריש כולוה דמתוך כך מסיק העל על (ט) שבע מות בני נח נהרג הם ממדמכיב דאמר והכא ר"מ אליבא דר' עקיבא דממוקי לה כמתוך מיהו הא דמרבין לעיל נכרי מאיש איש היינו בעריות דין אכל דידהו היינו בעריות דין אכל דידהו מדמכיב לאמר ודריש להו רבנן לכל עריות דידהו אכל לר"מ ס"ל כיון שפירש כבני נח על בן יעזב איש דהיינו חייבי מיתות הן הן העריות שמוהרין עליהן ואין להנרות יומר:

הוא דלאמר כקוף פ"ק דכ"ז (דף טו:) וס' אותו היום עבר אותו הרשע חמש עבירות נא על נערה המאורסה אע"ג דלא נטוו דבר מכווער הוא דקחשיב נמי וס' את הנכורה אע"פ שלא החזירה על כך ואשמתן נמי שפיפר הכתוב בגנותו דכבר שפטיה מורה לאסור דאמרי' לקמן [נח:] כותי מותר כנחו ובפ' כהן משוח (הוריות י:) אמרי' לוע ושמי בגומוי הס נמכונו לדבר מלוה דקיס וכו' נס הוא שמתוך לדבר עניה ופושעים יסלו נס: ואי ברנא דידהו סייף הוא. המ"ל דמנא דבי מנשה הוא דלאמר כל מיתה האמורה לבני נח חנק: והכמים אושרים הרבה עריות. פ"ה כגון כל חייבי כריתות דלרבנן איתרבו להו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא אע"ג דלפני (דף טו.) גבי נרעה השם דריש ר"מ איש איש ומשמע דמאן דריש חנף דריש כולוה דמתוך כך מסיק העל על (ט) שבע מות בני נח נהרג הם ממדמכיב דאמר והכא ר"מ אליבא דר' עקיבא דממוקי לה כמתוך מיהו הא דמרבין לעיל נכרי מאיש איש היינו בעריות דין אכל דידהו היינו בעריות דין אכל דידהו מדמכיב לאמר ודריש להו רבנן לכל עריות דידהו אכל לר"מ ס"ל כיון שפירש כבני נח על בן יעזב איש דהיינו חייבי מיתות הן הן העריות שמוהרין עליהן ואין להנרות יומר:

הוא דלאמר כקוף פ"ק דכ"ז (דף טו:) וס' אותו היום עבר אותו הרשע חמש עבירות נא על נערה המאורסה אע"ג דלא נטוו דבר מכווער הוא דקחשיב נמי וס' את הנכורה אע"פ שלא החזירה על כך ואשמתן נמי שפיפר הכתוב בגנותו דכבר שפטיה מורה לאסור דאמרי' לקמן [נח:] כותי מותר כנחו ובפ' כהן משוח (הוריות י:) אמרי' לוע ושמי בגומוי הס נמכונו לדבר מלוה דקיס וכו' נס הוא שמתוך לדבר עניה ופושעים יסלו נס: ואי ברנא דידהו סייף הוא. המ"ל דמנא דבי מנשה הוא דלאמר כל מיתה האמורה לבני נח חנק: והכמים אושרים הרבה עריות. פ"ה כגון כל חייבי כריתות דלרבנן איתרבו להו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא אע"ג דלפני (דף טו.) גבי נרעה השם דריש ר"מ איש איש ומשמע דמאן דריש חנף דריש כולוה דמתוך כך מסיק העל על (ט) שבע מות בני נח נהרג הם ממדמכיב דאמר והכא ר"מ אליבא דר' עקיבא דממוקי לה כמתוך מיהו הא דמרבין לעיל נכרי מאיש איש היינו בעריות דין אכל דידהו היינו בעריות דין אכל דידהו מדמכיב לאמר ודריש להו רבנן לכל עריות דידהו אכל לר"מ ס"ל כיון שפירש כבני נח על בן יעזב איש דהיינו חייבי מיתות הן הן העריות שמוהרין עליהן ואין להנרות יומר:

הוא דכתיבי: סרספ עריות יש. כגון כל חייבי כריתות בן נח מוזהר עליהם דלרבנן איתרבו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא: נא על עריות ישראל. עריות בני נח. כותיות: ואנו אלו לנו. שיהא בן חלק בין ישראלית לכותית אלא נערה המאורסה משום דלדידהו לית להו קטלין ליה כקטלא דידן: אידי ואידי חנק הוא. דינו ודינין שין נה: שהורמו

הוא דכתיבי: סרספ עריות יש. כגון כל חייבי כריתות בן נח מוזהר עליהם דלרבנן איתרבו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא: נא על עריות ישראל. עריות בני נח. כותיות: ואנו אלו לנו. שיהא בן חלק בין ישראלית לכותית אלא נערה המאורסה משום דלדידהו לית להו קטלין ליה כקטלא דידן: אידי ואידי חנק הוא. דינו ודינין שין נה: שהורמו

הוא דכתיבי: סרספ עריות יש. כגון כל חייבי כריתות בן נח מוזהר עליהם דלרבנן איתרבו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא: נא על עריות ישראל. עריות בני נח. כותיות: ואנו אלו לנו. שיהא בן חלק בין ישראלית לכותית אלא נערה המאורסה משום דלדידהו לית להו קטלין ליה כקטלא דידן: אידי ואידי חנק הוא. דינו ודינין שין נה: שהורמו

הוא דכתיבי: סרספ עריות יש. כגון כל חייבי כריתות בן נח מוזהר עליהם דלרבנן איתרבו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא: נא על עריות ישראל. עריות בני נח. כותיות: ואנו אלו לנו. שיהא בן חלק בין ישראלית לכותית אלא נערה המאורסה משום דלדידהו לית להו קטלין ליה כקטלא דידן: אידי ואידי חנק הוא. דינו ודינין שין נה: שהורמו

הוא דכתיבי: סרספ עריות יש. כגון כל חייבי כריתות בן נח מוזהר עליהם דלרבנן איתרבו בני נח מאיש איש לכל האמור נפרשה ור"מ לא דריש איש איש לרנחא: נא על עריות ישראל. עריות בני נח. כותיות: ואנו אלו לנו. שיהא בן חלק בין ישראלית לכותית אלא נערה המאורסה משום דלדידהו לית להו קטלין ליה כקטלא דידן: אידי ואידי חנק הוא. דינו ודינין שין נה: שהורמו